

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ,

ΟΣΤΙΣ ΕΓΝΩΣΘΗ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΟ ΑΦ. 4500 ΕΤΟΣ

ΑΠΟ

ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΝ ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 27

Υ' α δ

ΑΘΑΝ. ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩ. ΚΟΝΤΑΞΑΚΗ.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ

ΙΩ. ΚΑΛΟΜΑΝΙΑΤΟΥ.

1874.

*Ρεχτ (222) 0/11
8055*

A

ΑΚΘΑΟΥΡΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΡΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΥ

ΕΣΩΠΕΡΙΝΟΝ

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στύλον εὐσεβείας τε, καὶ στρατιώτην ἀήττητον, οἱ πιστοὶ σε γινώσκουμεν, Φανούριε ἔνδοξε, ὡς νέον φανέντα, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἦν καταυγαζεις ὡς ἀστὴρ, καὶ τὰ τοῦ κόσμου φωτίζεις πέρατα, δι' ὃ Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν ὑψίστοις καλῆμενος, τοῖς πιστοῖς σε ἐδήλωσε, τὸν πρό πάλαι κρυπτόμενον.

Ἔσθης τῆς ἐφέσεως, οἷα περ φάσας τὸ ἔσχατον, ὄρεκτῶν πανοίδιμε, φωτὸς ἀξιούμενος, ᾧ φωτίζεις πάντας τοὺς σὲ εὐφημοῦντας, καὶ φανεροὶς τὰ ἐν κρυπτῷ, ὡς ἐν-στόμα μάρτυς Φανούριε, δι' ὃ, σου τὸ σεβάσμιον, περικυκλούμεν εἰκονισμα, ἐν αὐτῷ κατοπτεῦντες, τὰ φριχτά σου μαρτύρια.

Εὐρέσει εἰκόνας σου, καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου σου, ἡ Θεόσωτος Πόλις σου ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, ῥύστην σε πλουτοῦσα, καὶ πρόμαχον μέγαν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν, ᾧ διανεμεις τοῖς προσιοῦσι σοι, δοξάζει ἐκτελοῦσα σου, τὴν σεβασμίαν πανήγυρι, ἀθλοφόρε Φανούριε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἡ Ἦχος πλ. β'.

Ξίνα καὶ παράδοξα θαύματα, ὁ Κύριος ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ἐκάστοτε, μεθ' ὧν καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς, τὸν θαυμαστον ἐν μάρτυσι Φανούριον, ἄλλον ἥλιον ἀνέδειξε τοῖς θαύμασι λάμποντα πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς τὸν ὕμνον προσφέρομεν λέγοντες· χαίροις ὁ νεοφανὴς ἀστὴρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ μαρτύρων ἀγλαΐτινα, χαίροις ὁ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας στεγρῶς, ἐν γῆ δὲ πλειστοῖς ἔτεσι κρυπτόμενος, διὰ τῆς εὐρέσεως εἰκόνας τῆς σῆς, ἐν κόσμῳ περανέρωσαι παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ· χαίροις Ῥοδίων τὸ ἐγκαλώπισμα, καὶ τῶν πιστῶν πρεσβευτὰ ἐτοιμότατε, αὐτῷ μὴ παύση πρεσβεῦων, ὑπὲρ τῶν πιστεῖ καὶ πόθῳ τιμῶντων τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσοδος. Τὸ φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς

ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀναγνώσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθῆσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς;

Μακαριστὸς ὁ Φανούριος

ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθῆτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γῶτε, καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι, ἔμπροσθεν μου οὐκ ἔγενετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεός ἄλλοτριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω· καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωςις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡσῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἶπιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτοῦς, καὶ εὗρεν αὐτοῦς ἀξίους ἐαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκιμασεν αὐτοὺς· καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῦς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσιν λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀληθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τοῦ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ἑψίστου· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπειρίας, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σιεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ἕηλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυνει δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεικπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοῦ παραφρνας, πορεύσονται εὐττοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς

πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε σὺν βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθετε δικασταὶ περὶ τῶν γῆς· ἐνωτίσαθε οἱ κρατοῦνες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ἑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Νικηφόρου.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου, Φανούριε πανθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ εὐρέσει τοῦ πανσέπτου Ναοῦ σου, καὶ τῆς θείας εἰκόνος σου, αἰχμαλώτους λυτροῦσα, νόσους φυγαδεύουσα, καὶ πάντων τῶν προσιώντων σοι πιστῶς, τὰ πρὸς σωτηριαν αἰτήματα πληροῦσα, δι' ὃ καὶ ἡμῖν τοῖς μετὰ πόθου τὴν μνήμην τελοῦσι σου, τὴν λύσιν τῶν δεινῶν αἰγῆσαι παρά Θεοῦ καὶ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ταῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκταις ἱεσσίαις σου.

Δόξα Ἦχος πλ. α'. Νικηφόρου.

Σήμερον ἡ ἀγιόθευγος ῥῆσις τοῦ Δαβὶδ, ἐπὶ σοὶ πέρας εἴληψε, Φανούριε πολυαθλε, ἡ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον φάσκουσα, ἔσται δικαίος εἰ γὰρ καὶ ἀμνημονηθέντων σου τῷ χρόνῳ, τοῦ πανσέπτου ὀνόματος, καὶ τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων τοῦ κλέους, ἐν οὐρανῷ μέντοι μνημονευομένων, καὶ ἐν γῇ ἡδὲ, ἐν τῇ εὐρέσει τῆς θείας εἰκόνος σου, τὴν ἐνδοξον αὐτῶν μνήμην μετ' ἐγκωμίων ἄγομεν, δεσμεθᾶ σου ταῖνυν θερμῶς, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε, ῥύόμενος κινδύνων τε καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἱεσσίαις σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ω; γενναῖον ἐν Μαρτυσί.

Ὅσπερ ῥόδον πανεύοσμον, ἢ ἐν δοξῇ ἐκλάμπουσα, ῥόδος ἢ περιφρημος, ευραμένη σε, χαίρει ὀμμαῖς τῶν θαυμάτων σου, πληθεῖσα Φανούριε, καὶ δοξαζει σε πιστῶς, καὶ προστρέχει τῇ σκέπῃ σου, τῆς εἰκόνος σου, εὐσεβῶς προσκυνούσα χαρακτήρα, καὶ θαυμάτων τὰ σημεῖα, ἃ σοὶ Θεὸς ἐδωρήσατο.

Θυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἁγίαις.

Ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, τὰ ἐξαίρνης βλεπόμενα, τῆς σεπτῆς εἰκόνος σου, παθῆ ἐνδοξε, τὰ πλείστοι χρόνοι ἀγνώριστα, ὧ θεῖε Φανούριε, καὶ Νῦν περικαλῆ διὰ τοῦτο ἀνήγειραν, καὶ πύτρῃπισαν, ὑμνωδίας ἐνθεοῖς εὐφημούντες, τὸν δοξασαντὰ σε Μάρτυς, θαυμάτων πληθεῖ καὶ χάρισι.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Τούτου βίης ἀγνώριστος, τοῖς ἀνθρώποις διέμενε, μόνω γινωσκόμενος, τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸ δὲ αὐτοῦ ἐξεικόνημα, δεδήλωκεν ἄριστα, οἷς ἦν πρὸς τὸν Θεόν, νικητῆς φανερούμενος, τοῦ ἀλάστορος, καὶ σεπτὸς ἀθλοφόρος ὃν ὑμνοῦμεν, καὶ γεραίρομεν ἐκ πόθου, ὡς Ἀθλητὴν γενναϊότατον.

Δόξα Ἦχος πλ. δ.

Ἄστρον φαινότατον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε· τὸν γὰρ ἐν Ῥόδῳ κρυπτόμενον θεῖον Ναόν, ὁ Κύριος ἐφανερώσεν, οἰκιστὴν ἔχοντα τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι Φανούριον, τὸν ἐνδοξὸν στρατιώτην καὶ ἀήτοικτον, ὃν εὐφημοῦντες ἐν ὕμνοις ἱκετεύσωμεν· ὅπως πρεσβεύῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον αὐτοῦ, καὶ θεῖαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τὸ Τροπάριον, Ἦχος δ'. Βασιλείον διάδημα

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπιγεῖν πανήγυριν νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, Ἀγγέλων πολιτεύμα, ἀνωθεν ὕμνωδίαί, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτοθε Ἐκκλησία, τὴν οὐράνιον δόξαν· ἦν εὖρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἐνδόξε.

Θεοτοκίον. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Συχνολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάρον σου Σωτήρ.

Τὸν Μέγαν Ἀθλητὴν, εὐρημήσωμεν πάντες, Φανούριον πιστοῖ, τὸν γενναῖον Ὀπλίτην καὶ ἐνδοξὸν Μάρτυρα, τὸν ἐν γρόνοις κρυπτόμενον, ὃν ὁ Κύριος, νῦν ἐφανερώσῃ πᾶσιν, ἐν τῇ Ῥόδῳ τε, καὶ ἐξ αὐτῆς παντὶ κόσμῳ, ὡς θεῖον θησαυρίσμα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀύλων στρατιῶν, ὑπερέχουσα Κόρη, καὶ τάξεις οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴεσιν, παρ' οὐτῶν δεχθῆ πανάγιοι πρεσβεύε, τῷ σφ' Ἰῶ σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ῥοσθηναίμε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Μετὰ τὴν β'. Συχνολογίαν, Κάθισμα Ἦχος δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Φανούριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, καταπολέμησας, ἔχθρον τὸν παμπόνηρον, ὅθεν νῦν τὴν εἰκόνα, τὴν σεπτὴν σου εὐρόντες, ἄσμασιν εὐφημοῦμεν καὶ τιμωμέν σε πιστοί, καὶ πῶθ' σου δεόμεθα, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα

τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου ἀγρᾶντε, ῥῦσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ, στήσον με ἐπὶ πέτραι, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν, ἐκδυσώπυσσα θερμῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνη σήμερον.

Ἡ εἰκὼν ὑπέρλαμπρος, νῦν ἀνεφάνη, ἢ ἐν γῆ καὶ χώμασι, χρόνοις ἐκρύπτετο πολλοῖς, δόξαν τὴν σὴν ἐμφανίζουσα, ἣν ἔχεις Μάρτυς, ἐν οὐρανῷ πρὸς Θεόν.

Δόξα Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεπονητῶν ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνῳ με λύτρωσαι, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βόηθεια.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου, τὸ προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ. τὸ πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἔκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, Προσέγετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς. Εἶτα ὁ Ν'.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα Ἐλεημον ἐλεησόν με ὁ Θεός. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τοῖς ἄσμασιν ὠραϊζομένη, Φανούριε βοᾷ σοι θερμάτων Χριστοῦ, καὶ προστατὰ ἡμῶν θερμῶτα· μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον,

Τὸ Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Εἶτα οἱ Κανόνες

ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου

εἰς ζ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. Ὑμνὸν διδοεῖσας.

Αἰνέσωμεν πάντες πιστοὶ, τὸν δόντα τοιαύτην, ἐξουσίαν τοῖς χοῦλῆς δολίῳ καταλύειν, μετ' ὧν ὑμνεῖσθα φαιδρῶς ὁ Φανούριος.

Φῶς θεῖον ἐδείχθης, Φανούριε Μάρτυς, καὶ τὸν κόσμον φωταγωγεῖς, ἐν εὐρηκότες, ἄσμασι θεῖοις εὐφημοῦμεν σε.

Τὸν νέον Ὀπλίτην καὶ φανόντα ἐν Ῥόδῳ, κἂν ἐκρύπτετο πρὸ πολλοῦ, ὡς νέον ὑμῶν, καὶ ὡς πάλαι, ὑπὲρ Χριστοῦ στερόως ἀθλήσαντά.

Θεοτοκίον.

Ὅλον μου τὸν πόθον πρὸς σὲ κινῶ, ἀνύμφευτε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν λυτρωτὴν, ψυχὴν μου ἀθλίαν ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς καταδίκης ἐλευθέρωσον.

Καταβασία. Σταυρὸν Χαρίζας.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σιερῆωμα.

Ἰγνοῖς τὸν Φανούριον δαβιτικῶς παιδρῶς ἄσωμεν, ὡς θαυμαστός, τοῖς Ἁγίοις ὄντας, ὁ Θεὸς ἐστι λέγοντες.

Ῥώσιν μοι δωρήσασθαι, τῶν ψυχικῶν παθῶν Ἁγιε, σαῖς προσευχαῖς, αἰτῆσαι ταῖς θείαις ὅπως τύχω ἀρέσεως.

Εὐρω σε προστάτην μου, ἐν τοῖς κινδύνοις πανάχραντε, Μῆτερ Θεοῦ, μετὰ Φανουρίου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦς ἰδρωτάς καὶ πόγους, σοφὲ τοῦς σοῦς, γεγραμμένους πάντες ὀρώντες πιστοὶ, εἰκόνι τιμῆ σου, τὰς ψυχὰς ἐπεγεύονται, πρὸς τοῦς ὀμνους, καὶ δοξᾶν καὶ ἔνεσιν, τῷ δεσπότη τῶν ὅλων, παμμακάρι προσφέρουσι, πόθῳ δὲ ἡ Πόλις, εὐφραμίσει Ῥοδίαν ἀξίως σε μέλλοντες, Ἀθλόφορε Φανούριε, καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμέν σοι· προσέβουε Χριστῷ τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ φανείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθισσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου προσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πιστεῖ κραυγάζῳ σοι, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπρον τόκον σου.

Ὡδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λίθους Μάρτυς βαλλόμενος, τοῦ τὸ θεῖον στόμα καὶ τιμιώτατον, δι' οὗ Κύριον ἐδόξαζες, τὸν δὲ ἄσπρον τόκον σου ἐν τοῖς θαύμασι.

Ἐπλατύνθη πρὸς ἀνεσιν, τὸν στόμα, λίθους συνθλόμνον, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεκραύγατον, τὸν πνεῦμα; διὰ στόματος.

Καὶ ἐν ῥάβδοις τυπτόμενος, τὸν ἁγίον γενναῖος Μάρτυς Φανούριε, τὰς πληγὰς παιδρῶς τὸν ἄσπρον τόκον σου, ἄλλου ὄντος σου τοῦ πάσχοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσοργὸν τῷ γεννήτορι, τὰς λαγόνων σου ἐσωμάτωσας, ὅθεν ὠφθῆς ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ἴνα τί με βιάζης, Κύριον ἀρνήσασθαι, ὃν ἐπεπόθησα ἐκ μητρῶν σπλάγγων; καὶ αὐτὸν νῦν ποθῶν ἀγκαλίσασθαι, διὰ τῶν βασάνων καὶ μετ' αὐτοῦ συμβασιλεύσαι, τῷ τυράννῳ ἔβρα Φανούριος.

Ἴνα τί ταῖς θωπείαις, σπεύδεις ἀτονῆσαι μου ψυχῆς τὸ εὐτόνον; ἦν θερμαίνει χάρις, ἐπιλάμψαι θείαις φωτίζουσα. σὺ δὲ νῦν μωραίνεις, αὐτὴν χαυνῶσαι πονηρίαις, τῷ τυράννῳ ἔβρα Φανούριος.

Ἴνα τί ταῖς θωπείαις, σπεύδεις ἐκχαυνῶσαι μου ψυχῆς τὸ πρόθυμον; τριχὸς γὰρ οὐκ ἔχεις, καὶ ἐγγίσει καὶ ταύτας γὰρ Κύριος, ἀριθμῷ κατέχει, σὺ δὲ πονῶν καταλυθήσῃ, ἀνεβία λαμπρῶς ὁ Φανούριος.

Θεοτοκίον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαίρει τὸ ἠδύπνον μῆρον ἢ βρούσσα, χαίρει θεία κρήνη, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαίρει ἢ τὸν βοτρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἀμπελοῦ, Δέσποινα.

Ὡδὴ ζ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡ Ῥόδος νῦν σὲ φρυρόν, καὶ πᾶσα πόλις συλλήπτορα, ὁ οὐρανὸς οἰκιστὴν, οἱ Ἄγγελοι σύσκηνον, ἡ γῆ δὲ ἐπλοῦτισε, θησαυρὸν χαρίτων, ὦ Φανούριε πανθαυμαστε.

Θεὸς ἐκ βῆθρων τῆς γῆς, πηγὴν θαυμάτων ἀνέβλησε, τὸν Φανουρίου Ναόν, ἐξ οὗ οἱ προστρέχοντες, τῶν κινδύνων λύτρωσιν, καὶ σφμάτων Ῥώσιν, καὶ ψυχῆς τροφὴν λαμβάνουσιν.

Ἐν τῇ καρίνου φλογί, αἱ τριχες οὐ κατεπλέχθησαν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου γὰρ, ἄλλο πῦρ ἐκρύπτετο, ἀγάπης τοῦ κτίστου σου, Ἀθλητὰ γενναῖε, ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα προῦδωκας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἢ κυήσασα, καὶ πάντων δημιουργὸν, τὴν ὑλομανήσασαν ψυχὴν μου ταῖς παθεσι, καρποφόρον δείξον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἴερεις διέσωσας αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρω, ἤσχυνας τυράννων θράση γενναιοφρόνως τυφφρανας Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς, διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, θεῖε Ὀπλίτα, Φανούριε ἐνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ποίους ὕμνους προσοῖσω τῷ ὑπερέκεινα ὕμνων ἀπάντων ἀθλήσαντι; ποίους δὲ ἐγκωμίων ἄθεσι, τὴν κεφαλὴν καταστέψω, τοῦ ὑπ' ἀγγέλων οὐρανίῳ στέφει τὴν ψυχὴν κοσμηθέντος; νέος ὢν, ἀπαλὴ τῇ σαρκί τῷ δουλίῳ προσπλακεῖς, γενναῖως εἰς τὴν γῆν

προσκυνήσουν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου· καὶ πηγαίνοντες ἐκεῖ, νεύσει
 θεῖα ἀντικλήθησαν καὶ οἱ τρεῖς καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῆς ἑσθῆς
 εἰκόνας τοῦ Ἁγίου, βρέχοντες τὴν γῆν μετὰ τὴν ῥοήν τῶν δακρυῶν
 των, νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἀγαρηνῶν. Ἐπειτα
 ἀνεχώρησαν ὀλίγον παραγρημένοι, πηγαίνοντας καθ' ἕνα εἰς τὸν
 αὐθέντην του μετ' ἐλπίδα ὅτι θέλουν εὖρη ἔλεος, τὸ ὅποιον καὶ ἔ-
 γινεν· ἐπειδὴ σπλαγχνισθεὶς ὁ Ἅγιος τὰ δάκρυά των, ὑπήκουσεν
 εἰς τὰς δεήσεις των. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνη φαίνεται εἰς τοὺς
 Ἀγαρηνοὺς ὅπου τοὺς ὤριζαν, προστάζοντας τοὺς νὰ ἀήσουν
 τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν εἰς τὸν Ναὸν
 του, εἰ δὲ μὴ, κακῶς θέλει τοὺς ἀπώλεσαι· οἱ δὲ Ἀγαρηνοὶ νομί-
 σαντες μαγεῖαν τὸ πρᾶγμα, τοὺς ἔβαλαν εἰς ἀλυσίδας καὶ βαρύ-
 τερα ἔχσαν· ὁ δὲ Ἅγιος ἤλθε τὴν νύκτα ἐκείνη καὶ τοὺς εὐλαλεν
 ἀπὸ τὰ δεσμὰ, καὶ τοὺς ἐθήρουν λέγοντας, ὅτι αὐρεῖν, κατὰ πᾶ-
 σαν ἀνάγκην, θέλει τοὺς ἐλευθερώσει. Ἐπειτα φαίνεται εἰς τοὺς
 Ἀγαρηνοὺς, καὶ ἐλέγχωντάς τοὺς αὐστηρῶς, εἶπεν, ὅτι ἀνίσως καὶ
 αὐρεῖν δὲν τοὺς ἐλευθερώσου, θέλουν ἰδῶσι τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ,
 καὶ οὕτως ἔρυσεν ὁ Ἅγιος (ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος), ὅσοι ἦτον εἰς
 ἐκεῖνα τὰ τρία ὁσπᾶτια, ὅλοι τυφλοὶ καὶ παραλύτοι μετ' ἄλλοις
 τοὺς πόνους ἐξημερώθησαν βρασιζόμενοι, μικροὶ ὁμοῦ καὶ μεγάλοι,
 καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὰ στρώματα ὅπου ἐκείτοντο, διὰ μέσου τῶν συγ-
 γενῶν των ἐσυμβουλευθῆσαν τί νὰ κάμουν· καὶ οὕτως ἀπεράσισαν,
 ὅτι νὰ στείλουν νὰ φέρουν τοὺς σκλάβους, καὶ ὅταν ἦλθον ἐκεῖνοι
 οἱ ταλαιπώροι τρεῖς Ἰερεῖς, τοὺς ἐρώτησαν, ἀνίσως καὶ δύναται
 νὰ τοὺς ἰατρεύσουν· ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκεῖνοι, ὅτι ἡμεῖς μὲν θέλο-
 μεν παρακαλέσει τὸν Θεόν, ἐκεῖνος δὲ ἀεὶ κάμῃ τὸ θέλημά του.
 Ἀλλὰ ὁ Ἅγιος πάλιν, τὴν τρίτην νύκτα ἐφάνη εἰς τοὺς Ἀγαρη-
 νοὺς καὶ τοὺς εἶπεν, ἀνίσως δὲν στείλετε εἰς τὸν οἶκόν μου διὰ
 γράμματος τὴν ἐλευθερίαν των, οὔτε ὑγίαν ἔχετε, οὔτε τὸ πα-
 θούμενον φῶς. Τότε συμβουλευθέντες πάλιν μετὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ
 φίλους των, ἔστειλε καθ' ἕνα τὸ ἐλευθερωτικὸν γράμμα τοῦ ἰδι-
 οῦ του σκλάβου, καὶ τὰ ἄρισαν καὶ τὰ τρία ἔμπρὸς εἰς τὴν
 εἰκόνα τοῦ Ἁγίου (ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος) ἕως ὅπου νὰ γυρίσουν
 οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Ναόν, εὐρέθησαν ὑγεῖς, οἱ πρῶτον πα-
 ράλυτοι καὶ τυφλοὶ, οἱ ὅποιοι θαυμάσαντες ἠλευθερώσαν τοὺς Ἰε-
 ρεῖς ἐκείνους, καὶ δίδοντας εἰς αὐτοὺς τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου των,
 φιλοφρόνως τοὺς ἐπροβόδωσαν, καὶ τοὺς ἔστειλαν εἰς τὴν πατρίδα
 των· οἱ δὲ Ἰερεῖς ἐκεῖνοι ἐζωγράφησαν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Φα-
 νουρίου, καὶ τὴν ἐπήραν εἰς τὴν χώραν των, καὶ κάθε χρόνον ἐ-
 ὠρταζόντων εὐλαβῶς τὸν Ἅγιον· οὐ τὰς ἀγίας πρεσβείας· Χριστέ ὁ
 Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἰθῶ βαρούμενος τὸ σῶμα, ὁ Φανούριος πρὸς σὲ Σωτῆρ ἔβρα· ἐν
 τῇ πέτρα τῶν σῶν, Χριστέ μου θελημάτων, στερεωθείς τὸ σῶμά
 μου, ταῖς βασάνοις ἀνάλισκω.

Νῦν περαιῦται τοῦ Κυρίου, Εὐαγγέλιον ὃ ἔφη Ἀποστόλοις, ὃ
 κρυπτόμενος γὰρ, Ναὸς τοῦ Φανουρίου, ὃ ἐν τῇ Ῥόδῳ πρὸ πολλοῦ,
 εἰς ἡμᾶς νῦν φανεροῦται.

Ἐστῆς ἐν μέσῳ τῶν θηρίων, ὦ Φανούριε, παραδιδείς εἰς βρῶσιν,
 ἀλλ' ἐπλέχθη σφοδρῶς, τυράννου ἢ καρδία, ὅτε σε εἶδε Δανιὴλ,
 νέον ὄντα ἐν σταδίῳ.

Θ ε ο τ ο κ ῖ ο ν .

Ἵρος κατάσκιον ἐφάνης ἀχειρότητας, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος, τὴν
 λιθωδὴ δι' ὃ, κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς
 πικραῖς φιληδονίαις.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ.

Τὸν ὠραῖον νυμφίον ἀγαπήσας, σοῦ τὸ νέον καὶ εὐανθοῦν σαρκί-
 ον, ὑπὲρ αὐτοῦ ταῖς μαστιξὶ παρέδωκας· ἐκβῶν σὺν πόθῳ, πότε
 σε κερδίσω, συνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ζῆλόνοις οὐκ ἔκλινας τὸ γόνυ, τοῖς εἰδώλοις οὐκ ἐνι μας θυ-
 σίαν· ἀλλὰ Χριστέως ἀνεκέρυττες, φέρων τὰς αἰνήσεις,
 ὦ, Θεῷ τῶν ὄλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θαρσαλέως καὶ μάλα ῥωμαλέως, τῷ τυράννῳ ἔβρας μετὰ θάρ-
 σους, οὐ δειλιῶ ὦ τύραννε τὰς μαστιγὰς· ἔχω γὰρ Σωτῆρα, ὡς
 με ἐξελεῖται ταχέως τῶν χειρῶν σου.

Θ ε ο τ ο κ ῖ ο ν .

Ἰσταμένων βεβαίως ὑπάρχεις, καὶ πετόντων ἀνθρώσις Παρ-
 θένε· δι' ὃ καταπτωθέντα μεμάναστησαν· ἵνα σε δοξάζω τὴν εὐ-
 λογημένην, καὶ κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Εἰς γῆν τὰ τῶν εἰδώλων, ζῆλιαν συντριβείς, εἰς οὐρανὸν ἀνυψώ-
 σας τὰς χεῖράς σου, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ στήθη, θρήνων ἐπλή-
 ρωσας.

Ὡς ῥύσθης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαί με πασης κα-
 κίας Φανούριε, τὸν πεπονητότα παμμάκαρ ἀεὶ τῇ σκέπῃ σου.

Ὁ τύραννος ἤσγύθη, ὅτε σε ἔωρα, ἐν τοῖς κινδύνοις ἀεὶ ἀκμαι-
 ὄτερον, ἐκμυκτιρίζοντα τούτου τὴν ἀθεότητα.

Θ ε ο τ ο κ ῖ ο ν .

Φωτὸς οὐτα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν
 μου τοῖς πάθεσιν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἐξαποστειλῆριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν Ῥόδος μεγαλύνεται, τῆ εὐρήσει τοῦ θεοῦ Ναοῦ σου παμκα-
κάριστε, ὦ Φανουρίε Μάρτυς, καὶ χεῖρει ἐγκουχωμένη, τῶν θαυ-
μάτων τῷ πληθεῖ Ἰερεῖς γὰρ διέσωσας, τρεῖς δουλείας ἀθίου
ἄναρ φανείς τοῖς κυρίοις τούτων καὶ ἐπιπλήξας, τυφλότητι χολό-
τητι, τὸ σκληρὸν ἐκμαλάξας.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθα-
σον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας,
μὴ σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ ἄδης, μὴ ἀπόλειπ, βήματι, τοῦ Υἱοῦ
σου, τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους, ἅπαντας παραστήναι, ὦ Θεομήτορ
Δέσποινα, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, ἀγαλλία-
μα σήμερον, ὅτι γῆθην ἠθῆσε, λύτρον μέγα σωτήριον, Ναός ὁ
θεῖος, καὶ πανυπέριμος τοῦ Φανουρίου, βροτοὶ προσδραμμέτε,
ἅπαντες σήμερον, ἐν ἀσράτων ἄθῃσιν, ὅπως δεινῶν, λύσιν ἀπο-
λαύετε, αὐτοῦ δεόμενοι. Δις.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, παιδίον ὦν κομιδῆ, ὁ γενναῖος
Φανούριος, χωρὶς ὀπλῶν ἴσταται, ἐν σταδίῳ φαιδρότατος, μετὰ
ἐνόπλων ἀγωνιζόμενος, μετὰ αὐλῶν, χεῖρ μαχόμενος, ὦ τῆς ἀν-
δρείας σου, καὶ στερέβας ἀθλήσεως, φίλε Θεοῦ, πῶς ἐχθροὺς κατέ-
βαλες τῶς πολεμουσάσας.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ μαργαρίτης Θεοῦ, ὁ ἀγρῷ πρὶν
κρυπτόμενος, νῦν ἐν Ῥόδῳ ὑψάζεται, θησαυρὸς ὡς πολῦτιμος,
πλουτιζῶν τέρπων, φωτίζῶν ἅπαντας, τοὺς προσιύοντας, αὐτῷ ἐκ
πίστεως ὅς τις Φανούριος, ἔστιν ὁ πᾶμμεγίστος Μάρτυς Χριστοῦ
ὃν ἐγκωμιάζοντες νῦν μεγαλύνωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἐπέλαμψε σήμερον, εὐφρόσυνος ἐοργῆ, καὶ νέα πανήγυρις, Φα-
νουρίου τοῦ πολυάθλου, καὶ γενναίουφρονος οὗτος γὰρ ἐν ἀθλήοις
ἀθλήτας καιροῖς ἀθῆλος ἦν, καὶ τὸ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, πᾶσιν
ὑπῆρχεν ἀγνώριστος, τυράννων δὲ ἀθῃων κατακρατησάντων Ῥόδον
τῆς περιφήμου, καὶ τὰς καταδραφεισμένους ἐλεπολεῖς ἀναγωνούν-
των, Νάος αὐτοῦ καὶ εἰκό, ἐφάνη ὑπέρλαμπος, ὅς βραχιλικὴ ἀ-
δεία ἀνακαινισθεῖς, πηγὴ ἀνεδαίθη θαυμάτων, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ θαυμασταῦ ὄντος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε. Δοξολογία
Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ὡδῆ
γ'. καὶ ζ'. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'. Τοῖς Ἁγίοις
τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ. Προσώρμη τὸν Κύριον. Πρὸς Ἡγεσίους
Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοὶ ἐνδυναμούσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κρά-
τει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τ Ε Α Ο Σ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Παΐς Γυζινόπουλος ἱερεὺς Σώμ.	1	Γεωρ. Ψυλλάκης	Σώμ.	4
Λαστ. I Τογιάς	»	2	Ιωαν. Βιτσαζής	
Κωνστ. I Ζήλωτας ἱεροδ.	2	Δημ. Δανιήλος		
Θεόδωρος Νεοκόρος		Γ. Ἀρμάγος		
Γεώργιος Σκόκος		Δημ. Στακτός		
Δημ. Βερδέλης		<i>Μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου.</i>		
Ιωάν. Γαίτης		N. Κούμανης		2
Δημ. Ζαίρης		I. Μαλιαράκης		1
Περικλῆς Καλοκερινός		I. Β. Ἀχιρίων		
Κωνστ. Πισίας		I. Μικέλλης		
N. Π. Ἀμπράμης		Κυρ. Καραλής		
I. Μαρκούζος		I. Λογοθέτης		
Λεων. Πολέμης		Αθ. Σταυρίδης		
Π. Καβαλλιέρος		Εὐτύχιος Ταραντίνος		
Βασ. Φιλίππου		Φρ. Σαρρῆς		
Εμ. Σταματάκης		Γεωρ. Χατζιδάκης		
Π. Περιφανάκης		N. Μπαρμπάργιος		
N. Μαλαγατόπουλος.		Πετρ. Σρατηγάκης		
Πετ. Νάζου		N. Β. Βάλληνας		
Ιωάννης Π. Γ. Μάυρος		Μιχ. Βλαβιανός		
Ἀδαμάντιος Πουτούς		Ιω. Εὐμορφόπουλος		
Μιχ. Γ. Βαυτσᾶς		Ιω. Φραγγιῆς		
Σταυρ. Ἐμ. Ζυγάκης		Θ. Καμπάνης		
Γεώρ. Λουθάρις		Δ. Θ. Κουτσόδόντης		
Ἰωάν. Λουθάρις		I. Μ. Σμυρναῖος		
Ἰάν. Ν. Πρίντζης		Δ. Γκολφόπουλος		
Ἀλέξ. Ἀλεξάνδρακης		Δ. Κουντουρῆς		2
Γ. Λοῖζος		Π. Καττημανδῆς		1
Σ. Χρυσοφίδης		Μιχ. Κάιρης		
Αλ. Βούλγαρης		Γεώρ. Τριτηράκης		
Μάρκ. Ζεκάκης		Π. Ν. Πλητᾶς		
Γ. Ζαχαρίου		Κωζῆς Κοπκίλης		2
Π. Γ. Εὐνογαλᾶς		<i>Ἱεροσπουδασταί.</i>		
N. Μ. Ἰσιδώρου		Ἰάκωβ. Πλουμῆς ἱεροδ.		4
I. Π. Ἰωάννου		Κωνστ. Βαρίας		
Ιω. Κουντούρης		Σπυρ. Πυθαράκης		
N. Γ. Βόγλης		Εμ. Κούμας		
Αθ. Ἀθνασιάδης		Βλεθ. Πλητᾶς		
Ιωάν. Κόκκινος		Γεωρ. Δεσίπρης		
Ζανῆς Ἀγασθένης		<i>Κυρίαι</i>		
Παν. Στεργίου		Δέσποινα Τριτηράκη		
Εμ. Δούκας		Χρυσῆ Τριτηράκη		
Δημ. Βλαστός.		Βασιλικὴ Μουτάφουγλου		
M. Θ. Μουστάκας		Ἀνέτα Γεωργίου		
Στυλ. Παππαδάκης		Ἀγγελικὴ Βίδαλη		